

Un Tomb

Masquefa - Juliol 2004

SANTA MAGDALENA (22 DE JULIOL)

La paraula Magdalena deriva de Magdala, població situada a la vora occidental del mar de Galilea, al nord de la ciutat de Tiberíades, o de l'expressió del Talmud que significa " arriscar el cabell de dona", en referència a les adúlteres. Hi ha un debat obert si la dona que relaten varis passatges de l'Evangeli es una o tres dones:

1 La pecadora que cura els peus de Jesús (Lc VII,37-50)

2 Maria Magdalena, alliberada per Jesús que es va integrar a les dones que l'assistien fins la crucifixió i la resurrecció (Lc VIII; Jn XX, 10-18)

3 Maria de Betania, la germana de Llätzer i de Marta.

La litúrgia romana, seguin la tradició llatina identifica els tres personatges de l'Evangeli com a referents a la mateixa dona: Maria Magdalena, a la litúrgia grega les reconeixen com tres dones diferents, discussions teològiques a banda, a Masquefa es coneguda per que es celebra la Festa Major el dia de Santa Magdalena, però aquest fet no sempre a sigut així.

Antigament la Festa Major de Masquefa es commemorava per Sant Pere (29 de juny) en honor al patró mes antic de la nostra vila, però davant la impossibilitat d'assistir a la Festa per part de molts masquefins que marxaven a segar a altres terres per aquestes dates, es va proposar a finals del S.XIX canviar el dia de Festa Major per Santa Magdalena per que tothom la pogués gaudir, Santa Magdalena era coneguda en altres èpoques per la seva presència representada en una antiga capella situada a la masia de Can Bonastre i que apareix amb el nom de Can Bonastre de santa Magdalena en documentació escrita ja des del S XVII, i per això ha sigut i es la patrona religiosa i festiva de Masquefa.

En temps de la mes immediata postguerra civil espanyola, entre 1939 i 1942 exercia de rector a Masquefa Mossèn Ricard Serrajordia, ell i el Doctor Josep Rotllant li van posar música als Goigs de Sant Pere i Santa Magdalena escrits per Jaume Torras i Llopart. Eren temps de fervor religiós, i també de repressió cultural i lingüística, la impressió i publicació de textos en català estava prohibit i perseguit per el règim de Franco, però feta la llei feta la trampa, els Goigs es varen publicar íntegrament en català per que ho poguessin entendre tots els feligresos però amb data falsa de 29 de maig de 1932, com si aquells goigs ja haguessin estat publicats en època republicana quan el català era la llengua vehicular de tota la documentació.

En el Tomb d'aquest mes de juliol us adjuntem aquell goigs com a document històric i com a un detall de la picaresca de l'època.

Que passeu una bona Festa, i fixeu-vos en la data!

Xavier Pérez Fornés